

Vətən övladları şəhidlikləri ilə tarixdə silinməz izlər qoydular

Ölkəmiz tarix boyu çox faciələrlə üzləşib. Lakin onların heç biri xalqımızın xatirə yaddaşında 1990-cı ilin qanlı 20 Yanvar faciəsi qədər əbədi yaşamaq hüququ qazanmayıb. Sinəsi qan gölməçələri, qoynu insan cəsədləri, küçə və meydanları acı fəryadlarla dolu yaralı bir səhər doğuldu həmin qaranlıq gecənin bətnindən. İmperiya silahlarından günah yağmuru yağdı əli yalın millətimizin günahsızlığına. Güllələrdən deşik-deşik olurdu nəhəng binaların divar sinələri. 70 il qaranlıqdan aydınlığa çıxmaq ehtirası ilə qovrulan bir xalqın azadlıq və müstəqillik arzusuna tuşlanmışdı bu güllələr. Günbəgün poladlaşan iradəmizi yenidən əridib muma döndərmək, içimizdə imperiyaya qarşı alovlanan nifrət və qəzəbi söndürmək məqsədi daşıyırdı bu vəhşi soyqırımı.

Daşnak mafiyasının ideyalarının gerçəkləşməsi nəminə əlindən gələni əsirgəməyən ermənipərəst Mixail Qorbaçov hələ 20 Yanvardan bir neçə gün öncə Bakıya təpədən-dırnağa silahlandırılmış 66 min 500 nəfərlik ordu yeritmişdi. Onların arasında ölkədə saysız-hesabsız cinayətlərin və qətlərin törədicisi kimi tanınmış "Alfa" qrupu da var idi. Ordu rəhbərliyi Bakıda törədəcəkləri ağır cinayətlərdən respublika əhalisi və dünya ictimaiyyəti xəbər tutmasın deyə, qırğından bir neçə gün əvvəl Azərbaycan televiziya mərkəzinin enerji blokunu partlatmış, respublika radiosunu susdurmuş, qəzet və jurnalların çapına qadağa qoymuş, ölkə ərazisindən kənara çıxışı dayandıрмаq üçün dəmir yolunu və təyyarə meydanını nəzarətə götürmüşdü. Günahsız millətimizin ağır faciələrə düçar olacağını bilsələr belə, onları gözlənilən fəlakətdən vaxtında xəbərdar etməyən respublika rəhbərlərinin biganəliyi və Bakıda qan töküləcəyini bilə-bilə xüsusi maşınlarda bütün şəhər boyu dolaşaraq rüporlarla əliyalın xalqı meydanlara toplaşmağa səsləyən AXC-nin qaragüruhçu dəstələrinin hakimiyyət ehtirasının doğurduğu özbaşnalıq yanvarın 19-dan 20-nə keçən gecə əksəriyyəti krasnodarlı və stavropollu ermənilərdən ibarət vəhşi imperiya əsgərlərinin günahsız əhalini gülləbaran etmələri ilə nəticələndi. Onlar həmin gecə 133 nəfər günahsız yurddaşımızın ömrünə son nöqtə qoydular. Güllə yarası alan 744 nəfər xəstəxanalara düşdü. 841 nəfər insan zindanlara atıldı. Həlak olanlar arasında qadınlar, uşaqlar və qocalar da var idi.

İnamla demək olar ki, sovet imperiyasını 20 Yanvar hadisəsi qədər çökdürən, onun çirkin simasını dünya qarşısında tam çılpalığı ilə faş edən, ölkə daxilindəki xalqların milli azadlıq hərəkatına güclü təkan verən ikinci bir hadisə olmayıb.

O vaxt 20 Yanvar xalqın bütün övladlarını bir-birinə qırılmaz tellərlə bağlamışdı. Millət vahid bir mövqedən çıxış edirdi. Şəhidlərin dəfninin ilk günü mərasimdə 2 milyondan çox insan iştirak edirdi. Bu, dünya milli azadlıq hərəkatının fenomen hadisəsi kimi qiymətləndirilir. O gün paytaxtımızda şəhid qanı düşən hər yer əhali tərəfindən qırmızı qərənfillərlə örtülmüşdü. Yaşından və cinsindən asılı olmayaraq əksəriyyət vətənin azadlıq və müstəqilliyi nəminə canından belə, keçməyə hazır idi. Ancaq təəssüflər olsun ki, az sonra vəzifə və rütbə hərisliyinin, var-dövlət ehtirasının doğurduğu parçalanmalar xalqın bütövlüyünə sarsıdıcı zərbələr endirib, onun mübarizə əzmini sarsıtdı. Xalqı vahid bir cəbhədə, vahid bir ideya bayrağı altında birləşdirib düşməne qarşı mücadiləyə qaldırması bir qüvvə olmadığından müqəddəs torpaqlarımız bir-birinin ardınca düşmən işğalına məruz qaldı. Əgər 1990-cı ilin 20 Yanvar gecəsi 133 nəfər mərdanə övladımız şəhidlik zirvəsinə qalxmışdysa, 1994-cü ilədək uzanan odlu-alovlu cəbhə yollarında onların sayı 20 mini haqladı. 7 cənnətməkan rayonumuz və bütövlükdə Dağlıq Qarabağımız düşmən işğalına məruz qaldı.

20 Yanvar şəhidlərinin intiqamının alınacağı və düşmən tapdağına məruz qalmış torpaqlarımızın geri qayıdacağı gün uzaqda deyil. Ümummillət lider Heydər Əliyevin hələ 1999-cu ilin 16 dekabrında 20 Yanvar faciəsinin 10-cu ildönümü ilə əlaqədar imzaladığı fərmanda deyilir: "Azərbaycan xalqı 1990-cı ilin 20 Yanvarında hərbi, siyasi, mənəvi təcavüzə məruz qalsa da, öz tarixi qəhrəmanlıq ənənələrinə sadıq olduğunu, vətənin azadlıq və müstəqilliyi nəminə ən ağır sınaqlara sinə gərmək, hətta şəhid vermək əzmini bütün dünyaya nümayiş etdirdi. 1990-cı ilin 20 Yanvarında Azərbaycanın azadlıq və müstəqilliyi uğrunda şəhidlik zirvəsinə ucalmış vətən övladları özlərinin fədakarlığı, şəhidliyi ilə xalqımızın qəhrəmanlıq salnaməsinə parlaq səhifələr yazdılar. Bu gün də xalqımız onun milli mənliliyini qorumaq üçün öz canlarından keçməyə hazır olan övladları ilə fəxr edir".

Artıq bizi 1990-cı ilin o müdhiş 20 Yanvar gecəsindən 20 illik bir zaman məsafəsi ayırır. Ancaq 20 əsr bundan sonra da xalqımız o məşum gecədə tökülən günahsız qanları, bugünkü müstəqilliyimiz yolunda canlarını qurban vermiş mərdanə övladlarımızı unutmayacaqlar. Bu gün müstəqilliyimiz uğrunda şəhid olanların məzarları önündə səcdəyə durmaq hər birimizin vicdan borcudur. Çünki onlar vətən və millət yolunda, xalqımızın 70 illik imperiya əsarətindən xilas yolunda, bugünkü azadlıq və müstəqilliyimiz yolunda şəhid olublar. Bu gün hər birimizin qəlbindədir həmin Şəhidlər xiyabanı.